

שרת-החוז חולה, הממשלה עסוקה -

ובינתיים מתמוטטת המערכה המדינית

מדינה כזוהי מסתכלת, כמהופנטת, בגבולה הצפוני. שם מאימות מדינות ערב ולהטות את יובלי הירדן. ובינתיים אין כמעט איש שסילב לכך כי מדינות ערב מבצעות מיפעל הרבה יותר מסוכן. הטיית היובלים המדיניים של המדינה. יכולה המדינה להתקיים איכשהו, עם כמות מוקטנת של מים. זה רע, אבל זה לא יביא להרס המדינה. אך המדינה לא תוכל להתקיים, לאורך ימים, אם יצליחו מנהיגי-ערב לבדודה לחלוטין בזירה העולמית. כי בידוד כזה עלול להוציא את ישראל אל מחוץ למשפחת העמים, לבטל

מאת **אורי אבנרי**

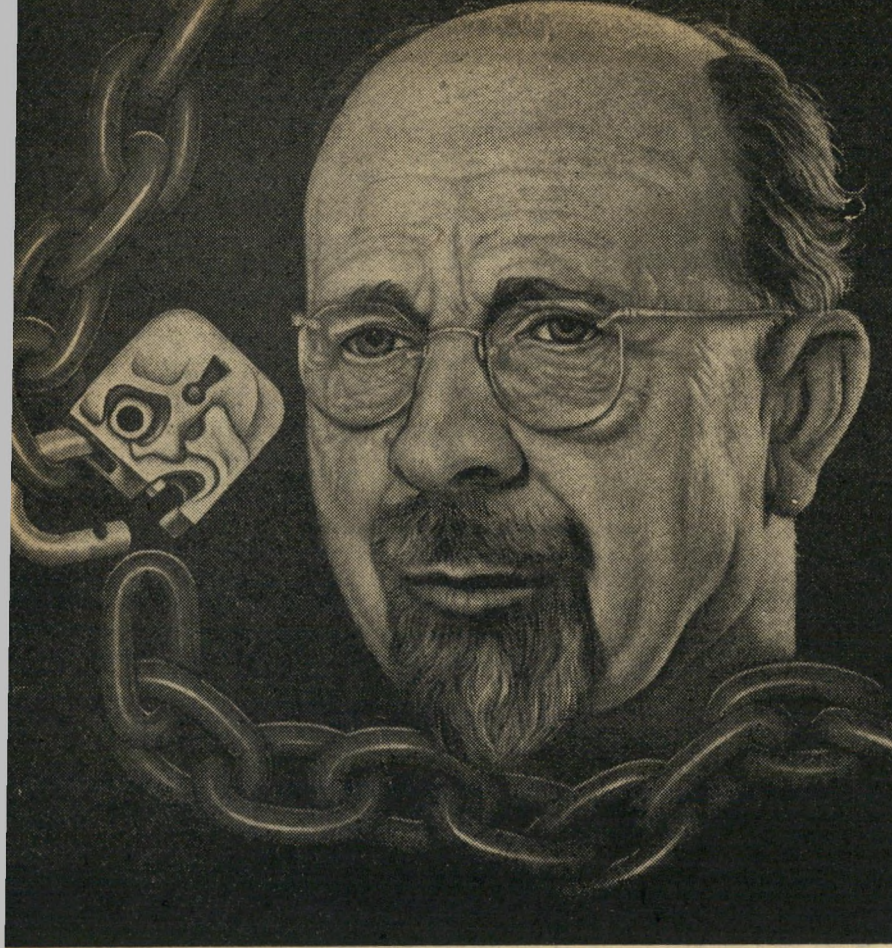
את חברותה באי"ם, להציגה כגטו קולוניאלי, לנתק אותה ממקורות הנשק והסיוע הכלכלי. כל אלה שוב אינם בבחינת סכנה תיאורטית, משהו הרחוק מכל מציאות קיימת או אפשרית. הרבר נמצא כבר בשלבים מתקדמים של ביצוע. ואילו קברניטי ישראל מנסים להתעלם מן התהליך מטעמי יוקרה. עתוניה מתנחמים בנחמת ילדותיות. ושום תוכנית נגדית אינה נראית באופק. המנהיגים עסוקים בקנוניות מפלגתיות, אשה חולה ונוקשה מכהנת כשרת-חוז לעת-ימצוא, השרים מטילים בעולם, והאופוזיציה עוסקת בארכיאולוגיה פוליטית.

ירושלים לא הבינה - קאהיר הבינה

בצהלה רבה, ותוך התמוגגות מנחת, הודיעו עתוני ישראל על המישה הגדול האחרון של גמאל עבדאל-נאצר: הוא הזמין את נשיא גרמניה המזרחית, ולטר אוברקוט, לביקר בקאהיר. הדבר גרם, כך נתבשרנו, למשבר גדול בין קאהיר ובון. ואם יש משבר, הרי זה טוב ליהודים.

התיתכן פרשנות דבילית יותר?

לפני כמה חודשים הצענו להציג אולטימטום לממשלת בון: לכוון לאלתר יחסים דיפלומטיים מלאים עם ישראל, אחרת תכיר ישראל לאלתר בגרמניה המזרחית. הצעה זו נתקבלה בירושלים בזעם. טענו שאיננו מעוניינים ביחסים דיפלומטיים עם גרמניה, כי חשובה יותר העזרה המסויימת שמעניקה לנו בון. חכמי משרד-החוז לא הבינו כי יחסים דיפלומטיים הם דבר בריקיימא, בעוד שעזרה יכולה להישלל בכל רגע, בהיותה תלויה כל-כולה ברצונו הטוב של גוף שאינו רוצה לומר לנו שלום ברחוב. חכמי ירושלים לא הבינו זאת. האיש בקאהיר הבין. השבוע הוא נקט כדיוק בשיטה שהצענו אנחנו לממשלת ישראל. הוא הזמין את אוברקוט. בכך הציג לבון אולטימטום ברור: להפסיק מיד את העזרה

ואלמר אולברנס - בעיני הערב

ומעניקה הכשר זה לגרמניה המזרחית, ישנה הדבר את מאזן הכוחות, את מעמדן המוסרי והמדיני של שתי הגרמניות. **כי בכל הנוגע לגרמניה - עולה מישקלה של ישראל בתרבה עי מישקלה הסגולי הרגיל.** אך גם למצריים יש מישקל, הנותן תוקף מוחץ לאולטימטום שלה. מצריים היא הגורם העיקרי בקרב שלוש-עשרה המדינות הערביות. היא משפיעה על

אולטימטום לבון

רוב המדינות המוסלמיות. היא בעלת עמדת-מפתח בגוש המדינות הניטראליסטיות. **אם תכיר מצריים בממשלת ברלין המזרחית, יתמוטטו מערכות-העולם של גרמניה המערבית.**

היא תעמוד מול הכרה זו חסרת-אונים. ההון הגדול, השולט בבון, לא ירצה לוותר על השחקים הערביים, בהם הוא תולה תקות אדירות. ואם ילכו עשרות מדינות אפרו-אסיאתיות בעיקבות מצריים, ויכירו בגרמניה המזרחית, לא תוכל בון לנתק את יחסיה עם כולן, מבלי להיכנס בעצמה לגטו.

לכן - אל ישמחו עתוני ישראל בטרם עת. הסיכויים הם לטובת עבדאל-נאצר. גרמניה תתפשר עימו, על-חשבון ישראל.

זמה, בעצב, יש לה להפסיד? הרי את ההכשר כבר נתנו לה היהודים. אשכול כבר הכריז תריסר פעמים שהוא משתוקק להיפגש עם לדוביג ארהארד - משמע שארהארד כשר למהדרין. וקודמו של אשכול כבר הכשיר בעבר את קודמו של אדנאור.

אחרי שהיומה נשמטה מידי ישראל, ואחרי שזו התפלשה בעפר לרגלי גרמניה "האחרת" - מדוע לא תמכור אותה גרמניה לקאהיר?

המשולש אשכול-גולדה-פרס העדיף עזרה גרמנית על פני יחסים דיפלומטיים גלויים. אם לא יקרה נס, יפסידו את העזרה, מבלי לקבל את היחסים.

הפסיכולוגיה-ישראלית תצמיח פירות-כאושים - אחרי שהיצאנית נתנה את שירותיה, לא תקבל את אתננה.

כיחס גבר לפילגשו

אתה פסיכולוגיה מביאה לאותן תוצאות בארץ השכנה צרפת. גם כאן חלה עתה תזווה מתמדת - והאינטרס הישראלי מתגלגל במידורון בתאוצה גוברת.

במשך שנים ניבאנו כי אין עתיד לברית צרפת-ישראל, אחרי סיום מלחמת אלג'יריה. כי ברית זו היתה בנוייה על המלחמה המשותפת בקאהיר, שהגיעה לשיאה (ולכשלונה) במערכת סואסיני. כל עוד נמשך המאבק האלג'ירי, ראו הצרפתים במצריים אויבת. למחרת המאבק, ראו הצרפתים במצריים, וכי עולם הערבי כולו, שדה נוח לחדירה, לחידוש ההשפעה, להצרת צעדי האמריקאים.

חכמי ירושלים הכחישו זאת. הם אמרו כי הברית מבוססת על סנטימנטים עמוקים, על אהבה כנה, על ערכיה של תרבות משותפת.

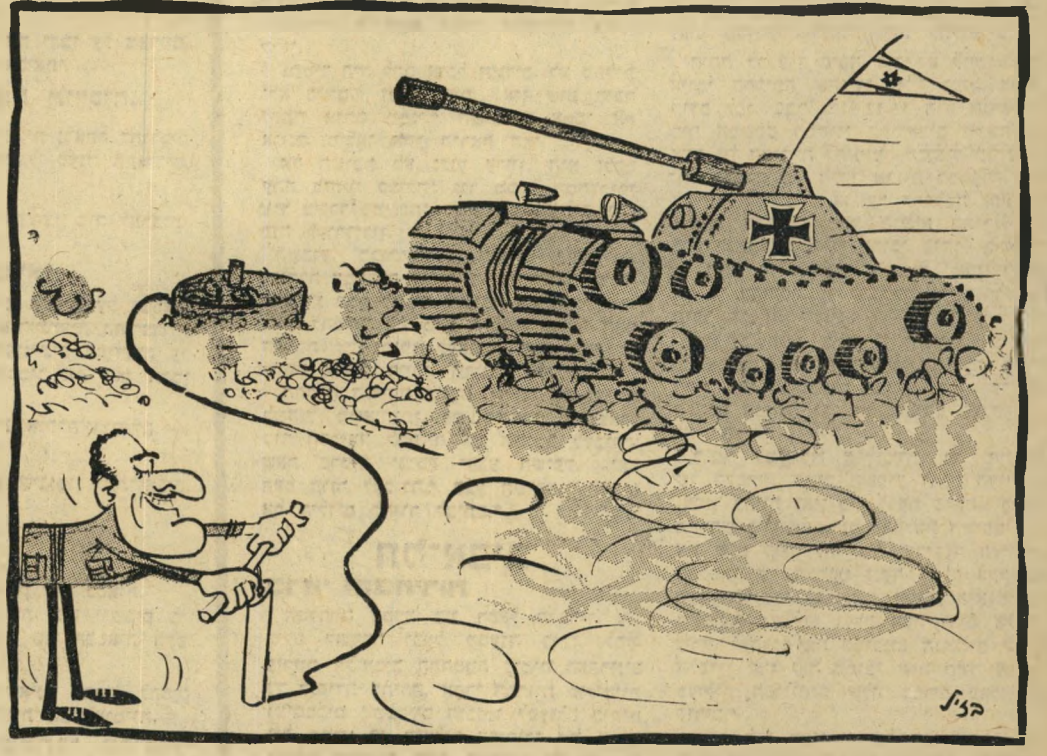
גרוע מזה: הם האמינו בכך.

הצבאית לישראל, ולחתר גם על כל נסיון לבונן עמה יחסים דיפלומטיים - אחרת תכיר מצריים בגרמניה המזרחית.

ככך תפס המיצרי את גרמניה כנגררת.

השירות ניתן, האתנן איננו

אידו עשתה זאת ישראל, היה לכך מישקל רב מאד. כי ישראל נחשבת למדינת היהודים, קורבנות הנאצים. אם ישראל מסירה את ההכשר שלה מגרמניה המערבית,

זוקש בדרך